

4) Vai EK līguma 18., 39. un 43. pants ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj to, ka šādas sistēmas piemērošanas joma iekļauj tikai personas, kas dzīvo Eiropas Kopienas federālās dalībvalsts vienībās un kuras paredz šī sistēma?

(¹) OV C 149, 2. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 6. maijā ierosinājusi Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūra (ERA) par Pirmās instances tiesas (ceturtnā palāta) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-471/04, Georgios Karatzoglou pret Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūru (ERA)

(Lieta C-213/06 P)

(2006/C 178/30)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūra (ERA) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, lawyers un K. Niafas, pārstāvis)

Cits lietas dalībnieks: Georgios Karatzoglou

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- pilnībā atcelt Pirmās instances tiesas (ceturtnā palāta) 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-471/04 Georgios Karatzoglou pret Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūru (ERA);
- taisīt spriedumu pašai;
- noraidīt prasību atcelt EAR 2004. gada 26. februāra lēmumu, ar kuru tika lauzts līgums ar prasītāju pirmajā instancē kā ar pagaidu personāla locekli;
- piespriest prasītājam pirmajā instancē un apelācijas sūdzības iesniedzējam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu, kad, kvalificējusi atbildētāja parakstīto līgumu kā darba līgumu uz nenoteiktu laiku, tā nolēma,

ka Eiropas Rekonstrukcijas Aģentūra (turpmāk tekstā — “ERA”) var lauzt līgumu tikai divos gadījumos — ERA darbības būtiskas samazināšanas vai likvidēšanas gadījumā — kas būtu līdzvērtīgs uzskatīt līgumu par darba, kura ilgums ir atkarīgs no šiem kritērijiem, līgumu uz noteiktu laiku.

Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pieļāva tiesību kļūdu tā nolemjot, jo Padomes Regula Nr. 2667/2000 (¹), kas nosaka ERA darbības noteikumus, aizliedz ERA slēgt līgumu ar šādu pienākumu, jo tai ir jāierobežo personāla darbā pieņemšana ar to, kas ir absolūti nepieciešams, ņemot vērā ERA vajadzības.

Visbeidzot apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka, ja ERA būtu radījusi tiesisko palāvību nelauzt atbildētāja līgumu, izņemot specifiskā gadījumā kā būtiskā tās darbības samazināšanā, šāda palāvība būtu prettiesiska attiecībā uz pienākumiem, kas izriet no Kopienas pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības un no Padomes Regulām, kas nosaka ERA izveidošanu un funkcionēšanu.

(¹) OV L 305, 07.12.2000., 7.—10. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Itālija) 2006. gada 11. maija rīkojumu — Colasfalti srl pret Provincia di Milano, ATI Legrenzi Srl, Impresa Costruzioni Edili e Stradali dei F. Ili Paccani Snc

(Lieta C-214/06)

(2006/C 178/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Colasfalti srl

Atbildētājas: Provincia di Milano, ATI Legrenzi Srl, Impresa Costruzioni Edili e Stradali dei F. Ili Paccani Snc

Prejudiciālie jautājumi

Atbildētāja: Īrija

- 1) "Vai Direktīvas 93/37/EEK⁽¹⁾ 30. panta 4. punktā iekļautā norma vai arī Direktīvas 2004/18/EK⁽²⁾ 55. panta 1. un 2. punktā iekļautā līdzīgā norma (gadījumā, ja uzskata, ka ir piemērojama šī pēdējā minētā norma), saskaņā ar kuru līgumslēdzējai iestādei, ja piedāvājumi ir neparasti lēti salīdzinājumā ar sniedzamajiem pakalpojumiem, pirms piedāvājumu noraidīšanas rakstveidā ir jāpieprasa sniegt precizējumus par piedāvājuma saturu, ko tā uzskata par nepieciešamiem, un ir jāpārbauda šis saturs, ņemot vērā sniegtos paskaidrojumus, ir uzskatāma par Kopienu tiesību pamatprincipu, tādējādi pārsniedzot Direktīvas 93/37/EEK 6. pantā minēto publisko iepirkumu formālo vērtības ierobežojumu, un tas ir attiecināms arī uz tādiem publiskiem iepirkumiem, kuru vērtība ir zemāka par minēto robežvērtību?";
- 2) "Vai Direktīvas 93/37/EEK 30. panta 4. punktā iekļautā norma vai arī Direktīvas 2004/18/EK 55. panta 1. un 2. punktā iekļautā līdzīgā norma (ja uzskata, ka ir piemērojama šī pēdējā minētā norma) tomēr netieši rada konkurences principam raksturīgas sekas vai ir uzskatāma par" principu, kas atvasināts "no konkurences principa, ņemot vērā arī administratīvās pārskatāmības principu un nediskriminācijas pilsonības dēļ principu, un tādējādi ir uzskatāma par tieši piemērojamu un pārāku par iespējami nesaderīgām valsts tiesību normām, ko dalībvalstis ir pieņēmušas, lai reglamentētu publiskos būvdarbu līgumus, attiecībā uz kuriem Kopienu tiesības nav tieši piemērojamas?".

(¹) OV L 199, 54. lpp.

(²) OV L 134, 114. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 11. maijā — Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju**(Lieta C-215/06)**

(2006/C 178/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — *D. Recchia* un *D. Lawunmi*)

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, nepieņemot visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka projekti, kas ietilpst Direktīvas 85/337/EEK par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾ piemērošanas jomā gan pirms, gan pēc tā tika grozīta ar Direktīvu 97/11/EK⁽²⁾ tiek, pirms tie tiek realizēti pilnībā vai daļēji, pirmkārt, izvērtēti attiecībā uz ietekmi uz vidi un, otrkārt, ja tiem varētu būt būtiska ietekme uz vidi sakarā ar to raksturu, lielumu, vietu, tad tie tiktu izvērtēti saistībā ar to ietekmi atbilstoši Direktīvas 85/337/EEK 5.—10. pantam, Īrija nav izpildījusi pienākumus, kas izriet no Direktīvas 85/337/EEK 2., 4., un 5.—10. panta; un
- nepieņemot visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to, lai pirms attīstības piekrišanas sniegšanas un vēja ģeneratoru fermu projektu un saistītu darbību izpildes *Derrybrien, County Galway*, tiktu sniegts novērtējums attiecībā par to ietekmi saskaņā ar Direktīvas 85/337/EEK 5.—10. pantu, Īrija nav izpildījusi pienākumus, kas izriet no Direktīvas 85/337/EEK 2., 4., un 5.—10. panta;
- piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija apgalvo, ka Padomes Direktīvas 85/337/EEK (Ietekmes novērtēšanas direktīva) ieviešana, ko veica Īrija, ir un ir bijusi ar trūkumiem sekojošu iemeslu dēļ:

Īrija nav pieņēmusi vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, lai tiktu veiktas pārbaudes par to, vai pieteiktajiem darbiem varētu būt būtiska ietekme uz vidi saskaņā ar Ietekmes novērtēšanas direktīvas 2. panta 1. punktu. Īrijas tiesību akti nenosaka, ka šī ietekme tiek novērtēta saskaņā ar minētās direktīvas 5.—10. pantu.

Īrijas sistēma, atbilstoši kurai pieteikumu atļaujas saņemšanai var iesniegt pēc pilnīgas vai daļējas attīstības veikšanas bez piekrišanas, vājina Ietekmes novērtēšanas direktīvas preventīvos mērķus.